

I Svanike er Fiskernes Tal ikke stort; de enes vel indbyrdes, men se skjævt til Svenskerne, som imidlertid ere vel sete af den øvrige Befolkning. Der er noget Begrundet i Fiskernes Klage over, at Vekingsfiskerne have mindre Masjer i deres Manjer end Bornholmerne. Svanike har kun lidet Silbefiskeri; derimod tiltager Fiskeri med Laxefroge i Døksbaade. Storartede Havneforetagender ere satte i Værk.

Hvor man kom hos Fiskerne var det stadig Dmstvædet, at Svenskerne gif dem for nær og havde formegen Frihed, medens Landbefolkningen gjerne ser dem, fordi Afsetningen af deres Fangst bringer Priserne til at dale. Denne Fiskernes Klage har været staaende i mange Aar, jfr. fra indværende Aarhundrede Cirkl. 1ste og 4de Maj 1819 og Cfr. 15de Oktbr. 1833, og vil vanskeligt forstumme, saalænge Forholdene bestaa som de nu ere. Hvor Kysterne ligge hinanden saa nær som her er Tilfældet og Dragfiske bruges, er en gjensidig Impedimenter i høi Grad ønskelig, og det nytter ej, at Bornholms Fiskere sige, at de ikke have Sverig nødvendig for Afsetning eller deslige, da der kan møde uberegnelige Tilfælde, hvor Havn maa søges, og det gælder da at være vel optaget i Nøden, for at kunne faa Løseplads o. a. m. Den danske Regjering har derfor, som Følge af de lokale Ørigheders Erklæringer, siden mange Aar tilbage vist en god Villie til at impedimenter vore Naboer; men at der da maa finde Gjensidighed Sted, er en Selvfølge. I Drefund har Forholdet, haaret af Erang dertil fra begge Sider, af sig selv ordnet sig paa saadan Maade, men det er at ønske, at dette ved Traktat maatte blive fastslaaet, samt Overenskomst truffet angaaende de andre Steder, hvor Rivninger kunne opstaa. Det synes mig ikke, at de svenske Fiskeres Besøg under Bornholm og i Dens Havne kunne medføre utaalelige Ulemper for dens Fiskere, saalænge ikke derved paaføres dem noget væsentligt Afbræk i deres Fiskeri, eller Afsetning af Fangsten stoppes, hvilket nu ved Salteriernes og Nageriernes Fremgang ikke saa let staaar til at befrygte; men det bør ikke bero ved en tiltiende Tolerance fra begge Sider — thi Gjensidighed er ligesvem forudsat —; Overenskomster bør traktatmæssig vedtages, ellers kunde det let komme til at bryde for en af Parterne, naar det engang kom til at gælde, og det vilde da mest komme til at gaa ud over den Part, som, selv hidtil impedimenterende, havde havt mindre Brug for Gjensidigheden. For Tiden stille Forholdene sig ikke anderledes, end at de bornholmske Fiskere bør slaa sig tiltaals.

I alt Øvrigt blev det enstemmig udtalt, at man maatte være tilfreds ved den nuværende Tilstand, som i ingen Henseende søkelig havde Erang til nye Bestemmelser. Det er at ønske, at der maa blive anvendt al Omhu paa, ved Behandlingen af den Fisk (Silben), som sælges tilvirket, at gjøre den til en saa god og smuk Handelsvare som muligt; med Laxen har man jo gennemgaaende det Held, at den finder en rivende Afsetning i særst Tilstand; overhovedet synes Fiskeren paa Bornholm at være saa heldig stillet som Nogen i hele Landet. Omgiwet af et Hav, paa hvilket han søger indtil over 3 Mile ud fra Land for at finde Fortjeneste, kan der endnu ikke være nogen Frygt for, at Udfiskning skal finde Sted.

Naar det da med Rette kan siges, at Fiskeriet paa Bornholm befunder sig i en naturlig og god Udvikling, saa styldes dette ikke alene de saa væsentligt forbedrede Priser og Afsetningsforhold, der bringe Midler til Selvhjælp, men fremfor Allet det Opving, Anlægget af Baadehavne snart overalt har taget, i Forbindelse med den Omstændighed, at Fiskerne, der ere raske, dygtige og uforfærdede Mænd, formaa efterhaanden at indrette sig saaledes, at de bedre kunne underkaste sig det strænge og besværlige Liv paa Spæn langt fra deres Hjem.

*

*

I indværende Efteraar, altsaa længe efter at foranstaaende Beretning var nedskreven, har Hr. Lærer B. Skrydstrup i Nærværelse paa min Opfordring tilstillet mig nogle Oplysninger angaaende det Standpunkt, Fiskeriet paa Bornholm nu indtager, af hvilke det er mig en Fornøjelse at kunne meddele de væsentligste, efterdi det ved Sammenhold med den foran givne Beretning om Baade, Mandal og Udbytte viser sig, at en glædelig Fremgang har fundet Sted. Lad nu end 1870, som den angif, have været et simpelt Fiskeaar og Anførslerne for samme hist og her maatte noget trykkes, for Intet at overdrive, saa er Fiskeriets Tiltagen til henimod det Dobbelte umiskjendelig, og det endnu stærkere forøgede Udbytte i Penge af de betydeligt stegne Priser paa Fisk. Det maa forud mærkes, at Overfishten for 1870 fornemmelig kun har holdt sig til Laxebaadene, hvilke imidlertid i Fisketiden for Silb i Almindelighed ogsaa bruges til dette Fiskeri; i den efterstaaende Overfisht for 1874—75 ere medtagne alle Fiskebaade, ogsaa dem, der særlig bruges til Silbe- og Lorkfiskeri; den stiller sig saaledes: